

Làm Gì Trước Cái Tử Khổ: SINH – BỆNH – LÃO – TỬ?

Có người nói “*Đời là bể khổ, qua được*

bể khổ là ... qua đời!” Nghe có vẻ funny, nhưng đó là sự thật “chăm phần chăm.” Thật vậy! Sinh ra trong cuộc đời này là con người ta đã lọt ngay vào cái bể khổ rồi. Vì thế cho nên hàng tỉ tỉ con người ta sanh ra trên cõi đời này trong suốt bao nhiêu thế kỷ nay, việc đầu tiên khi mở mắt chào đời mà người ta phải làm là ... khóc! Bạn không tin thì cứ vào Maternity Hospitals check thử mà xem, đứa nào lọt lòng mẹ mà lì lợm không chịu khóc thì bà mẹ hay bà y tá cũng phét vào mông cho nó một cái thật đau để bắt buộc nó phải ... khóc thét lên thì bố mẹ, bác sĩ và các y tá hộ lý mới ... dzui!

Sau cái đau khổ của SINH, con người ta phải đối diện với cái khổ thứ hai, đó là BỆNH. Sinh ra lọt lòng mẹ mà không bị tàn tật, không bị què đui, sút môi, không bị thiếu chân thiếu tay... thì sau này cũng chẳng thoát khỏi những căn bệnh khác, không nhẹ thì nặng, không bị bệnh ngoài da thì cũng mắc bệnh trong ruột trong gan, trong tim, trong phèo trong phổi, cao máu, cao đường, cao mỡ, ung thư, ung nhọt... Chẳng có ai thoát khỏi cái khổ của bệnh tật cả.

Chưa hết! Sau cái khổ của SINH & BỆNH, người ta dù muốn dù không thì cũng phải đối diện với và phải mang vác gánh nặng của cái khổ thứ ba, đó là LÃO! Đối với một số người, nếu không muốn nói là với tuyệt đại đa số người ta, trong đó có tôi nữa, cái xấu xí, cái nhăn nheo, cái bất lực, cái lú lẫn, cái lão hoá, cái lom khom, cái mệt nhọc rã rời, răng rụng, rốn rung rinh ... là những đau khổ buồn phiền nhất của đời người.

Cuối cùng, đó là cái khổ của TỬ! Tử có nghĩa là chết, khi cá nhân đó đã qua khỏi bể khổ rồi, chả có gì mà khổ cả, cho nên tôi không muốn bàn tới nghĩa đó ở đây. Nhưng TỬ cũng có nghĩa là con cái nữa! Con cái sanh ra đã bị tật nguyên, đui mù, què quặt, hay mắc phải những căn bệnh quái ác, hiểm nghèo, hay bị hư hỏng, xì ke ma tuý, bê tha, không thành tài mà cũng không thành nhân, bất hiếu, cò bơ cò bắt, lười biếng, dài lưng tốn vải ăn no lại nằm ... Đây là cái khổ rất lớn những bậc làm cha làm mẹ.

Trước cái TỬ KHỔ của cuộc đời, người ta có nhiều phản ứng và có nhiều thái độ khác nhau, nhưng tôi thấy có ba nhóm sau đây là thường thấy và dễ thấy nhất:

- Nhóm thứ nhất, là những người kiếm cách quẳng tất cả những khổ ải, buồn phiền ra khỏi cuộc đời họ qua việc ly dị, nạo thai, phá thai, tự tử, trợ tử (Euthanasia)...
- Nhóm thứ hai, là những người luôn cảm râm, than phiền, nhăn nhó, than trời, trách đất, chửi cha, trách mẹ, la thiên lôi, mắng hà bá, nguyên rủa ông địa ...
- Nhóm thứ ba, là những người nhận ra rằng đau khổ là một gánh nặng, rất khó mang vác một mình, cho nên họ chạy đến để cậy dựa vào sự trợ giúp của Thiên Chúa, Đấng đã hứa với họ rằng: *“Hãy đến với Ta, bởi những ai khó nhọc và gánh nặng, Ta sẽ nâng đỡ bổ sức cho các người.” (Mt 11:28).*

Trong ba nhóm trên, bạn nói thử xem, nhóm nào là nhóm thông minh và khôn ngoan nhất?

Những người thuộc nhóm thứ nhất hả? Không dám đâu! Nhóm này mà thông minh cái khi gì? Họ là những người kém thông minh nhất, nếu không muốn nói là đại dốt nhất nữa là đằng khác. Họ nghĩ rằng quẳng tất cả những khổ ải ra khỏi cuộc đời họ qua việc ly dị, nạo thai, phá thai, tự tử, trợ tử (Euthanasia)... là sẽ hết khổ, nhưng trong thực tế, sau khi làm những việc “quẳng đi” đó, họ và những người thân của họ còn đau khổ và mang những vết thương đau gấp vạn lần so với lúc trước khi “quẳng đi” nữa. Từ xưa tới nay, chưa từng có ai thành công trong việc này cả, càng kiếm cách quẳng đau khổ đi bao nhiêu thì người ta lại càng đau khổ thêm bấy nhiêu mà thôi.

Những người thuộc nhóm thứ hai thì ... Tôi nghĩ họ chỉ thông minh hơn những người thuộc nhóm thứ nhất một chút thôi, lý do rất đơn giản, là bởi vì sự cảm râm, nhẩn nhó, than trời, trách đất, chửi cha, trách mẹ, la thiên lỗi, mắng hà bá, nguyên rủa ông địa ... chả thể nào làm giảm thiểu đi sự đau khổ chút nào cả. Trái lại, những lời nói bất mãn, hậm hực, cảm râm, than vãn, lo âu, phiền muộn, lúc nào cũng nhẩn nhó, buồn rầu, ảm đạm, cảm râm, mạ lị, tục tằn, nguyên rủa, trách móc ... sẽ làm gia tăng thêm những đau khổ phiền muộn cho họ, cho những người thân trong gia đình và cho những người làm việc chung với họ mà thôi!

Còn những người thuộc nhóm thứ ba thì sao? Tôi thấy họ là những người thông minh và khôn ngoan nhất, so với hai nhóm khác, bởi vì họ biết chắc là họ không thể mang vác đau khổ một mình họ được, vì sức con người thì có hạn, và tự bản chất con người rất yếu đuối. Họ biết chạy đến cậy dựa vào sự trợ giúp của Con Một Thiên Chúa, Đấng đã từng chịu đựng và mang vác những đau khổ do SINH – BỆNH – LÃO – TỬ gây ra. Với sự nâng đỡ và với ơn thiêng của Chúa Giêsu, Đấng đã hứa là sẽ *nâng đỡ và bổ sức cho những ai mang vác gông gánh nặng nề*, thì chắc chắn họ sẽ đủ sức và đủ can đảm để chịu đựng cũng như chấp nhận những đau khổ đến với họ.

Bạn thân mến, nếu bạn tin rằng Chúa Giêsu chính là nguồn an ủi, là nguồn sự sống, và là nguồn sức mạnh giúp cho bạn vượt qua và chấp nhận những đau khổ thử thách và bất hạnh ... thì trong những lúc đau khổ, cô đơn và thất vọng, bạn và tôi hãy mau mắn chạy đến để xin Chúa ủi an, nâng đỡ và bổ sức cho chúng mình.

1. *Chạy đến với Chúa qua các thánh lễ, để qua và nhờ bí tích Thánh Thể, bạn và tôi được Chúa bổ sức, được Chúa tăng thêm sức mạnh, nhờ vậy chúng mình sẽ có khả năng mang vác những đau khổ cho đến cùng.*
2. *Chạy đến lãnh nhận bí tích Hoà Giải để Chúa bổ sức cho ta, vì nơi đây, chính Ngài sẽ làm giảm bớt đi những sức nặng của tội lỗi đang đè nặng trên đôi vai của chúng mình. Xưng thú tội lỗi xong, bạn sẽ thấy trong người nhẹ nhõm như trút đi khỏi mình cả một tạ ... tội lỗi vậy!*
3. *Chạy đến với những giờ Cầu Thánh thể, vì ở trong giờ Cầu Minh Thánh, bạn và tôi có thời gian tĩnh dưỡng, nghỉ ngơi bên Chúa.*

Tất một lời, phương cách tuyệt vời nhất khi phải đối diện với tứ khổ: SINH – BỆNH – LÃO – TỬ là biết chạy đến với Chúa để Ngài nâng đỡ và bổ sức cho chúng ta, vì chính Ngài đã hứa: *“Hãy đến với Ta, hỡi những ai khó nhọc và gánh nặng, Ta sẽ nâng đỡ bổ sức cho các ngươi.” (Mt 11:28)*. Với sự trợ giúp và nâng đỡ của Chúa, đau khổ vẫn là đau khổ, nó vẫn còn đó y chang, nhưng sức nặng của nó sẽ được giảm thiểu rất nhiều. Xin bạn ghi nhớ, Chúa Giêsu chỉ hứa sẽ NÂNG ĐỖ & BỔ SỨC để chúng ta mang vác những đau khổ, chứ Ngài không hứa là sẽ CẮT đi những đau khổ & những gánh nặng trong cuộc đời của chúng mình!

Cầu chúc bạn luôn luôn là người thông minh, và xin Chúa nâng đỡ, ủi an và ban ơn giúp sức cho bạn trong những lúc bạn đối diện với những đau khổ và phiền muộn trong cuộc đời này.

Lm Ansgar Pham, SDD

www.chatinh.org

www.nhachua.net

